

planmæssig Tilfældighed, og ikke som anerkendt nødvendig til Statens Bestaaen; den var tilstede, fordi man dengang havde antaget, at en Instruktionskole pr. Infanterist skulde være to Aar, og fordi den skulde være forholdsvis saaledes ved de andre Baaben; den var tilstede, fordi man havde et Skidvagtssystem, hvortil man behøvede et vist Antal Mandskab, men den var paa ingen Maade tilstede, fordi man dengang antog, at den var nødvendig, for at Staten kunde bestaae i Fredstid. Den Forandring, der skeete ved Planen af 1842, gik heller ikke ud fra at spørge, hvor stor en Styrke, der var nødvendig, for at holde Staten paa Fode i disse Aar, men den gik ud fra at undersøge, hvilket Undervisningsforhold vi behøvede, for at have en tjenstdygtig Hær af en vis Styrke, hvor lang Tjenestetid der behøvedes af enhver Soldat, og hvilke Cadres vi behøvede for at have det nødvendige Antal Soldater tilstede og i Krigstilfælde at kunne fylde dem med flere; det er en ganske anden Betragtningssmaade, som til disse forskjellige Tidspunkter har gjort sig gjældende, end den, som gaaer ud fra at spørge, hvor stor en Magt skal der holdes paa Benene, for i Fredstid at opretholde Staten og støtte Statsmagten mod indre Modstand, saa at det Sammenligningspunkt, som er hentet fra disse Aaringer, troer jeg, er ikke berettiget. Vi maae blive staaende ved Sammenligningspunktet fra 1842, og, om den ærede Minister vil, fra 1848. Førend Udbruddet i Marts 1848 var nemlig det Spørgsmaal just kommen til Overveielse, hvor stor en Styrke behøve vi under vanskelige Omstændigheder, for at give Regjeringsmagten den fornødne Kraft, og man var da kommen til den Erkendelse, at en vis Forøgelse af Troppestykken burde være tilstede. Man havde allerede dengang — det kunne vi nu sige — begaaet det Misgreb at forøge Styrken af de Tropper, som det siden erkjendtes under de eiendommelige Forhold ikke

vare paa lidelige, Noget, som alle Andre end de Sagkyndige dengang vidste i Forveien, — det var kun de Sagkyndige, som toge fejl. Den Styrke, som vi altsaa kunne tage til Sammenligningspunkt, er den, som blev bragt tilveie, da Betragtningerne vare af en lignende Art, og naar den ærede Minister da vil stille Tallene op imod hinanden, saa skal han see, at det ikke er 1400 Mand, som udgjør Differencen, men, naar vi holde fast paa, at Ingenieurtropperne og Trainkudskene ere tilstede som Tropper, saa bliver det i Virkeligheden henved 3000 Mand, saa at den ærede Minister beholder altsaa endda, efterat disse Permutteringer ere gaaede for sig, en Styrke under Baaben, som er meget større, end den, som dengang ansaaes fornøden. Den ærede Minister kan jo lade Permutteringen falde paa Trainkudskene. Hvortil anvendes nemlig Trainkudskene for en stor Deel? Til Officersoppassere, til at passe de Officerer, som ligge udenfor deres Garnison i Cantonnements; men hvorfor ligger der et saa stort Antal Officerer udenfor deres Garnison i Cantonnement; hvorfor handler den ærede Minister stadig imod Planen, hvorfor flytter han Depoterne, som efter Planen skulle være faste; hvorfor lader han sig ikke nøie med blot at udsomme mandere de Tropper, han har under Baaben med de fornødne Officerer og Underofficerer? Det alene vilde være en meget betydelig Besparelse; det er Maaden, hvorpaa man anvender de Kræfter, man har.

Rettelse.

Nr. 112, Sp. 1741, L. 15 f. o.: "Forvaltning" læs: "Forsvarsvæsen".